

uznával, že jsou dobré až do 2,000.000 Kč a nebylo třeba ani prováděti důkazy o ceně nemovitosti. Dovolatel sice tvrdí, že žalovaný zhoršení knihovního zatížení zavinil a že proto se nemůže této změny poměrů dovolávati, neuvedl však o tom bližších okolností. Uznává-li se, že žalovaný nebyl povinen zápůjčku vyplatiti, nelze v tom, že ji nevyplatil, spatřovati zavinění.

Čís. 14503.

Při určení rozsahu náhradních nároků podle § 47 úraz. zák. v případě spoluzavinění poškozeného na úrazu jest zjistiti výši nároku podle §§ 1304, 1325—1327 obč. zák. a od ní odečísti částku, již poškozený dostal od úrazové pojišťovny.

(Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 1981/33.)

Mezitímním rozsudkem, vydaným o žalobě žalobcově opřené o ustanovení § 1325 obč. zák. bylo pravoplatně rozhodnuto, že žalobce stihá na úraze vina třetinou. Ve sporu o výši náhrady zjistil první soud, že žalobci ušlo na $\frac{2}{3}$ výdělků celkem 19.473 Kč 32 h a že mu bylo úrazovou a okresní nemocenskou pojišťovnou vyplaceno 10.353 Kč 67 h. Z této částky započítal soud dvě třetiny do ušlého výdělků žalobcova, jehož se mu mělo dostati, a přisoudil žalobci na ušlém výdělků 12.570 Kč 80 h, za způsobenou věcnou škodu ($\frac{2}{3}$) 400 Kč, a bolestné ($\frac{2}{3}$) 10.806 Kč 66 h, po srážce žalovaným již zaplacených 12.000 Kč, celkem 11.877 Kč 46 h a mimo to od 1. ledna 1933 až do nabytí úplné výdělečné měsíční schopnosti rentu 118 Kč 78 h jako rozdíl mezi $\frac{2}{3}$ jeho dřívějšího pracovního výdělků a jeho výdělkem nynějším. **O d v o l a c í** soud přisoudil žalobci na měsíční rentě 113 Kč 30 h a 9.064 Kč 22 h, jinak žalobu zamítl. **D ů v o d y:** Podle žádání žalobního domáhal se žalobce zaplacení obnosu 10.212 Kč 97 h a placení měsíční renty 113 Kč 30 h; první soud přiznal však žalobci obnos 11.877 Kč 46 h a měsíční rentu 118 Kč 78 h. Jde tedy zřejmě o překročení žalobního žádání proti předpisu § 405 c. ř. s. Bolestné přiznané žalobci je nepřiměřeně vysoké, a bylo je vyměřiti místo 16.360 Kč jen 12.500 Kč se zřetelem ke všem okolnostem pro určení bolestného směrodatným, totiž počtu a povaze zranění, intenzitě a trvání bolestí, účelu bolestného, kupní síle peněz a také osobním poměrům zraněného. Pokud jde o výpočet ušlého výdělků, jest ušlý výdělek za dobu od 24. prosince 1927 do 31. prosince 1928 čítati částkou 17.490 Kč. Za dobu od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1932 čítal žalobce sám ušlý výdělek obnosem ročních 2.840 Kč, tedy za 4 leta částkou 11.360 Kč. Tím také byl soud vázán. Přes to přiznal první soud na ušlý výdělek za dobu tu 11.720 Kč. Správné bylo čítati jen 11.360 Kč, takže ušlý výdělek za dobu od úrazu do konce roku 1932 činil celkem 28.850 Kč. Po odečtení 10.353 Kč 67 h, jež byly žalobci vyplaceny na podporách jednak nemocenskou pojišťovnou, jednak úrazovou pojišťovnou dělnickou v době do konce roku 1932, činila újma žalobcova na ušlém výdělků do konce roku 1932 18.496 Kč 33 h. K tomu připočítati je bolestné 12.500 Kč a škodu věcnou 600 Kč, což dohromady dává

31.596 Kč 33 h. Žalobce měl proti žalovaným nárok na $\frac{2}{3}$ toho, tedy na 21.064 Kč 22 h. Poněvadž pak bylo mu 12.000 Kč již nahrazeno, zbývá zaplatiti 9.064 Kč 22 h s 5% úroky od 1. ledna 1930.

Nejvyšší soud přisoudil žalobci 5.612 Kč 93 h a na rentě měsíčně 91 Kč 05 h.

Důvody :

Při právním přezkumu rozsudku vycházeti jest ze zjištěného ušlého výdělku za dobu od 24. prosince 1927 do 31. prosince 1928 ve výši 17.490 Kč a za dobu od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1932 11.360 Kč. Dovolání jest oprávněno, pokud se týká způsobu výpočtu škody na ušlém výdělku a měsíčního důchodu se zřetelem na § 47 odst. 2 zákona č. 1/1888 ř. z. V případě spoluzavinění poškozeného na úraze nutno především při určení rozsahu nároků žalobcových podle § 47 úraz. zák. zjistiti výši nároku podle §§ 1304, 1325—1327 obč. zák. a odečísti od určené částky to, co poškozený obdržel od úrazové pojišťovny. Při tom ovšem bolestné 12.500 Kč a věcná škoda 600 Kč nepříjdou v úvahu, poněvadž na tuto škodu nevztahuje se podle § 6 zák. úraz. pojištění úrazové a zůstává náhradní povinnost dovolatelů poměrem $\frac{2}{3}$ v platnosti, tedy ve výši 8.733 Kč 30 h. Pokud však jde o náhradu ušlého výdělku, sestává tento ze dvou svrchu uvedených položek 17.490 Kč a 11.360 Kč, celkem 28.850 Kč a z toho má žalobce nárok po právu jen co do $\frac{2}{3}$, což činí 19.233 Kč 30 h. Poněvadž žalobce dostal na to od Úrazové pojišťovny, pokud se týče od okresní nemocenské pojišťovny celkem 10.353 Kč 67 h, zbývá 8.879 Kč 63 h. Připočte-li se k tomu částka připadající na bolestné a věcnou škodu 8.733 Kč 30 h, úhrnem 17.612 Kč 93 h. Na tuto škodu dostal žalobce dle souhlasného tvrzení dovolatelů 12.000 Kč, takže má ještě k požadování 5.612 Kč 93 h a jen v tomto směru bylo žalobě vyhověti. Stejný postup nutno dodržeti též při výpočtu měsíčního důchodu. Ušlý výdělek činí ročně 2.840 Kč, tedy měsíčně částku 236 Kč 66 h, z toho v poměru $\frac{2}{3}$ činí měsíčně 157 Kč 76 h. Odpočítá-li se renta placená úrazovou pojišťovnou žalobci měsíčně 66 Kč 70 h, zbývá nedoplatek důchodu 91 Kč 06 h ve prospěch žalobce, a nikoliv 113 Kč 30 h.

Čís. 14504.

§§ 870 a 875 obč. zák.

Podepsal-li kdo listinu důvěruje křivému předstírání druhého smluvníka o znění listiny, neschválil svým podpisem obsah listiny.

(Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 2019/33.)

Žalovaná ujednala ústně se zástupcem žalobkyně Arnoldem S., že kupní cenu za váhu bude spláceti do pokladničky, kterou žalobkyně jí dodá současně s váhou, denně 2 až 3 Kč, a že si jmenovaný zástupce přijde každý měsíc obsah pokladničky vybrati. Podle objednáčního listu podepsaného žalovanou byla kupní cena splatna v 18 měsíčních splátkách a neměly podmínky a sliby, které nebyly v objednáčním lístku ob-